

Budapest, 1928. november 19. – Budapest, 2000. június 13.

Apja ügyvéd volt. 1944-ben előbb gyári munkás, később a gép- és gyorsírás elsajátítása után, mint adminisztrátor helyezkedett el. 1945-ben az MKP központban adminisztrátorként dolgozott, majd a MADISZ-ba küldték pártmunkára. A Magyar Kommunista Pártba 1945. júliusban vették fel. 1945-ben két hetes MADISZ iskolán vett részt, ezután a VIII. kerületben és a MADISZ budapesti központjában diákszervező volt. 1947 áprilisától augusztusig az ÁVO-n dolgozott rendőrnnyomozó alhadnagyként, közben leérettségizett. 1947-ben egyetemre ment, saját kérésére eljött a rendőrségtől. Előbb a MADISZ egyetemi titkárságán, később az MEFESZ-ben, 1948-ban pedig MADISZ titkárként végzett mozgalmi munkát. Az ELTE BTK történelem-politikai gazdaságtan tanári szakának hallgatója lett. 1948-ban került az MDP KV Káderosztályára társadalmi munkásként, egyetemi és ifjúsági munkára. 1949. július végén lett politikai munkatárs, egyetemi és ösztöndíjas ügyekkel kezdett foglalkozni. 1950. januártól 1956. júniusig Kiss Károly referense a Káderosztályon, később a Központi Ellenőrző Bizottságnál dolgozott. 1953-ban elvégezte az egyetemet, levelező aspiránsként a magyar munkásmozgalommal foglalkozott. 1956. júniusban a pártfőiskola mellett létrehozott pártaspirantúrára került. 1956. november 26-án a Központi Bizottság Irodájának vezetésével bízták meg, 1958. szeptember 19-én funkciójából felmentették, mert kandidátusi disszertációját írta; 1962-ben lett a történelemtudományok kandidátusa lett. 1960-tól 1964-ig a Párttörténeti Intézet tudományos főmunkatársa és igazgatóhelyettese, majd 1968-ig az MTA Történettudományi Intézetben dolgozott, mint tudományos főmunkatárs. 1968-ban kinevezték a szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Tudományos Szocializmus Tanszék egyetemi docensévé, 1970 és 1985 között Budapest Főváros Levéltárának igazgatója volt.